

Hồi thứ tám mươi lăm

Tiểu cô nương độc chiến quân hùng

Vi Tiểu Bảo đáp :

- Chúng vị đại hoà thượng ! Các vị đã vì tại hạ mà phải chịu một phen tâm khổ khiến tại hạ cảm kích vô cùng ! Xin các vị nhận một lạy này của tại hạ để tỏ chút lòng tri ân.

Gã nói rồi quì xuống dập đầu.

Trùng Tâm vội đỡ lấy gã không để quì xuống. Lão nói :

- Dọc đường bọn lão tăng đã được thí chủ tiếp đãi một cách rất chu đáo. Bọn lão tăng đi từ Sơn Tây tới Bắc kinh ung dung như một cuộc du sơn ngoạn thủy, có chi đáng gọi là tâm khổ ?

Nguyên Vi Tiểu Bảo bên mình dắt theo tiền bạc xài không hết. Đoàn người ở Ngũ Đài Sơn xuống núi rồi liền thuê mười chín cỗ xe lớn, Vi Tiểu Bảo cùng Song Nhi ngồi một xe. mười tám nhà sư Thiếu Lâm mỗi vị một xe.

Vi Tiểu Bảo lại sai bọn Vu Bát cưỡi khoái mã chạy trước để tìm những nơi nghỉ chân hoặc quán trọ.

Bọn này vừa thăm đường trước vừa chuẩn bị trà thơm, đồ điểm tâm, cơm chay và mướn phòng, nhất nhất việc gì cũng rất chu đáo.

Đi tới địa phương nào, Vi Tiểu Bảo cũng vung vãi tiền bạc thưởng cho khách điểm cùng tiểu nhị khiến bọn chúng coi mười tám nhà sư Thiếu Lâm như các vị

thiên thần Bồ Tát, hầu hạ cực kỳ cung kính

mười tám vị hoà thượng quen mùi khổ hạnh, tuy chẳng ham muốn gì những cách ăn xài phong lưu, nhưng thấy Vi Tiểu Bảo đối đãi với mình bằng một dạ chí thành rất lấy làm vừa lòng.

Vi Tiểu Bảo vốn là một đứa nhỏ miệng mồm lém lảu, những lời gã nói tuy không tự đáy lòng mà ra, nhưng cũng làm cho mọi người vui vẻ. Bản tính gã thích kết bạn là chuyện đúng sự thực.

Dọc đường Vi Tiểu Bảo trò chuyện với các nhà sư rất tương đắc, bây giờ nói đến chuyện phân ly, lòng gã như se lại, bất giác hai hàng lệ tuôn rơi.

Trùng Tâm nói :

- Phúc đức ! Thật là phúc đức ! Hà tất tiểu thí chủ phải buồn rầu ? Nếu chúng ta còn có thiện duyên thì rồi đây sẽ có ngày mời thí chủ lên chùa Thiếu Lâm tương hội.

Vi Tiểu Bảo ghen ngào đáp :

- Tại hạ nhất định có dịp lên vấn an các vị.

Trùng Tâm nói :

- Bây giờ đến lúc chia tay, thí chủ thứ cho lão tăng nói thẳng câu này : Đường như trong người thí chủ trúng phải chất kỳ độc. Lão tăng đã ngấm ngầm thử tìm cách hoá giải mà không thấy công hiệu, chẳng hiểu vì duyên cớ gì ?

Vi Tiểu Bảo đã bị Hải Đại Phú hạ độc, trong bụng thỉnh thoảng lại nổi cơn đau. Những ngày gần đây càng đau dữ dội, có điều chỉ đau một lúc rồi lại hết ngay.

Sau khi trúng độc gã lại bị chưởng của Hoàng thái hậu làm cho chúng nội thương thêm trầm trọng. May ở chỗ gã còn nhỏ tuổi chẳng biết trọng khinh, không hay nặng nhẹ. Hơn nữa gã tính tình khoáng đạt chẳng để tâm một việc gì nên gã vẫn không lo buồn.

Bây giờ nghe Trùng Tâm nói vậy không khỏi trong lòng uất ức, bất giác tuôn rơi hai hàng lệ đáp :

Đây là hai nhân vật đại ác đã làm hại tiểu tử, một người hạ độc, một người đả thương nên nông nỗi này.

Trùng Tâm trầm lặng một lúc rồi nói :

- Từ nay tiểu thí chủ nên làm nhiều điều thiện, hoặc giả có thể biến điều dữ thành điều lành, đồng thời trị thương khỏi bệnh. Trường hợp mà tiểu thí chủ không chữa khỏi được thì lên chùa Thiếu Lâm, Lão tăng sẽ hết sức tìm cách điều trị cho.

Vi Tiểu Bảo mừng rỡ lại quì xuống dập đầu :

- Trùng Tâm vội đỡ gã dậy rồi cùng quần tăng từ biệt gã lên đường.

Song Nhi nghe câu chuyện đối đáp giữa Trùng Tâm hoà thượng và Vi Tiểu Bảo, thì bồn chồn trong dạ vội hỏi :

- Thiếu gia ! ở trong mình thiếu gia trúng độc và bị thương có đau nặng không ? chắc là thiếu gia khó chịu lắm ?

Thị chờ hồi lâu không thấy Vi Tiểu Bảo trả lời, bất giác xụt xùi lệ sa.

Vi Tiểu Bảo cười đáp :

- Ô hay ! làm sao mà cô khóc ? ta chẳng đau đớn chi hết và cũng chẳng khó chịu chút nào.

Gã đưa tay áo lên lau nước mắt cho thị.

Song Nhi đỏ mặt lên dịu dàng nói :

- Thiếu gia ! Mấy bữa nữa chúng ta lên chùa Thiếu Lâm xin đại hoà thượng trị thương cho thiếu gia.

Vi Tiểu Bảo đáp :

Phải lắm ! Vị tiểu hoà thượng pháp hiệu Trùng Thông nói chuyện rất hợp ý ta. Ta cũng định lên chơi với y một thời gian.

Trong Thập bát la hán chùa Thiếu Lâm, Trùng Thông là nhà sư trẻ nhất, y mới hai mươi bốn tuổi nhưng tư chất thông tuệ khác thường mà lại siêng năng cần mẫn. Võ công của nhà sư này đã tới trình độ trác tuyệt nên được liệt vào hàng Thập bát la hán . Vi Tiểu Bảo rất hợp tính với Trùng Thông .

Đoàn người tiến vào thành Bắc Kinh. Song Nhi thấy cảnh tượng trong thành cực kỳ xa hoa, thị ngạc nhiên trợn mắt há miệng.

Vi Tiểu Bảo tìm vào Như Qui khách sạn ở cửa tây. Gã mượn một gian phòng thượng hạng định để an trí Song Nhi, sáng mai sẽ vào ra mắt Vua Khang Hy tâu rõ mọi việc.

Tối hôm ấy Vi Tiểu Bảo đưa Song Nhi vào phòng rồi bảo thị cài then cửa lại.

Ban ngày đã mua đủ đồ cần dùng, bây giờ gã lấy vải dầu bọc Tứ thập nhị chương kinh cẩn thận lại từng quyển đặt vào trong một chiếc hộp gỗ. Xung quanh vải bọc lại rắc vôi bột cho khỏi ẩm ướt.

Vi Tiểu Bảo kéo cái bàn ra chỗ khác rồi dùng mũi trủy thủ khoét tường thành một lỗ hổng.

Lưỡi trủy thủ chặt sắt như cắt bùn, nên khoét tường lấy mấy viên gạch ra chẳng khó khăn gì

Vi Tiểu Bảo cất cái hộp gỗ vào lỗ hổng, rồi chặt một miếng gạch đặt vào che kín hộp đi. Gã lại hoà vôi với nước cho tan ra để gắn khe những viên gạch.

Chỗ hổng tường dấu hộp gỗ ở gầm bàn, sau khi vôi khô rồi, ai không cố ý tìm tòi quyết không phát giác ra được.

Vi Tiểu Bảo giấu kín song kéo cái bàn lại như cũ. Gã thở phào một cái nghĩ thầm:

- Tám pho kinh sách ta lấy được bấy, chỉ tìm được pho tối hậu là đủ và có thể đi tìm kho bảo tàng của người Mãn Châu.

Gã nghĩ tới chuyện lừa gạt Vua Khang Hy, trong lòng cũng hơi hối hận. Nhưng sau gã tự nhủ :

- Nếu ta không nhọc lòng đưa ra một thiên hoa ngôn xảo ngữ lừa gạt Uyển Tông giả thì bộ kinh sách này cũng lọt vào tay hắn rồi. Như vậy đây có thể coi như ta đoạt của Uyển Tông giả , chứ chẳng phải lấy của Hoàng gia.

Gã nghĩ vậy rồi không hối hận nữa.

Vì Tiểu Bảo đứng lên rút then mở cửa, đột nhiên bụng nổi cơn đau dữ dội tựa hồ như bị dao cắt ruột. Gã đau đến nỗi muốn mắng thăm một câu "Lão con rùa", "Mụ điểm già" cũng không được.

Sáng sớm hôm sau Vì Tiểu Bảo bảo Vu Bát đi mượn xe, muốn đưa cả Song Nhi ra khỏi khách sạn cùng thị ăn một bữa điểm tâm ngon lành để thị mở rộng thêm tầm mắt. Sau đó sẽ đi mua một bộ áo mũ thái giám mặc vào để tiến cung.

Việc mua áo mũ thái giám ở ngoài thành là chuyện rất khó khăn.

Vì Tiểu Bảo đã định không mua được áo mũ thái giám thì mặc sắc phục thị vệ. Gã còn định làm một chiếc áo choàng màu vàng khoác bên ngoài để vào cung cho oai phong lẫm liệt.

Gã lẩm bẩm :

- Ta ăn mặc oai phong vào cung khiến bọn thị vệ, thái giám ngó thấy phải trợn mắt há miệng, há chẳng thú lắm ư ? Ta làm ngự tiền thị vệ phó tổng quản do đức Hoàng thượng phong cho, đâu phải chuyện giả dối ?

Gã nghĩ tới đây lòng khoan khoái tự nhủ :

- Vậy ta cứ thế. Hà tất phải làm một tên thái giám tầm thường. Lão gia khoác áo choàng bằng lụa vàng để tiến cung tất bọn chúng phải lác mắt.

Gã cùng Song Nhi lên xe lừa rồi uốn cong lưng lại, nói toàn giọng kinh thành rồi bảo phu xe:

- Trước tiên đưa chúng ta đến khôi tinh quán tại Tây Đan. ở đó có mì sào dòn và thịt cừ nướng mình ăn tận một bữa cũng hay.

Tên phu xe cung kính đáp :

- Dạ !

Vu Bát ngồi thẳng người bên cạnh tên phu xe, hần nức nở khen:

- Chà ! Đến cỗ xe lừa trong kinh thành cũng khác hẳn bên ngoài. Con lừa này mắt to mà đen láy, khắp tỉnh Sơn Tây không tìm đâu lấy được một con như vậy.

Vì Tiểu Bảo khác nào chàng sĩ tử mới thi đỗ trạng nguyên mặc áo gấm về làng. Trong lòng gã khoan khoái kể sao cho xiết !

Xe đi một lúc chợt ra tới cửa thành.

Vì Tiểu Bảo ngạc nhiên hỏi :

- Ô hay ! Đến Tây Đan sao lại ra ngoài thành ?

Xa phu đáp :

Dạ ! Con lừa này có tính quật cường. Mỗi khi tới cổng thành, nó nhất định chạy quanh một vòng.

Vì Tiểu Bảo và Song Nhi đều phải phì cười.

Vu Bát nói :

- Con lừa ở chốn kinh thành cũng có tính cách như ông quan.

Nhưng cỗ xe ra khỏi thành rồi chạy thẳng về phía bắc đến hơn một dặm vẫn không quay trở lại.

Vì Tiểu Bảo biết là có chuyện rắc rối liền quát hỏi :

- Xa phu ! Người muốn giở trò gì đây ! Quay lại cho mau !

Tên phu xe vâng dạ luôn miệng rồi quát bảo con lừa :

- Đắc nhi ! Đắc nhi ! Quay lại ! Đắc nhi ! Đắc nhi ! Quay về thôi .

Gã cầm roi quát loạn lên. Con lừa vẫn ra sức chạy về phía bắc mỗi lúc một mau hơn.

Phu xa ngoác miệng ra mắng chửi :

- Tổ bà con lừa thối tha này ! Ta bảo mi quay lại kia mà ! Đắc nhi ! Đắc nhi ! Đứng lại ! Đứng lại ! Con lừa phải giở trò này sao không nghe lời ?

Gã càng la, con lừa càng chạy gấp không chịu dừng lại...

Giữa lúc ấy tiếng vó ngựa vang lên. Hai người kỵ mã từ hai bên lướt tới đi bên cạnh xe lừa là hai hán tử thân thể cao lớn.

Vì Tiểu Bảo khẽ bảo Song Nhi :

- Động thủ đi !

Song Nhi nhào mình về phía trước phóng chỉ điểm ra trúng vào lưng gã phu xe.

Gã phu xe lão đảo người đi một cái rồi té xuống. Gã rú lên một tiếng vì gã bị con ngựa đi bên xéo trúng lên mình.

Hán tử cười trên lưng ngựa tung mình vọt lên ngồi vào chỗ xa phu.

Song Nhi lại phóng chỉ điểm tới. Võ công gã này không phải tầm thường. Gã xoay mình chụp cổ tay Song Nhi .

Song nhi xoay tay phóng chưởng đánh vào trước mặt gã .

Hán tử luôn tay trái ra gạt phát chưởng của thị. Tay mặt gã chụp vào đầu vai thị.

Hai người trên xe lừa khó bề xoay sở, chỉ ra chiêu đánh nhau nhanh như điện chớp.

Trong nháy mắt hai bên đã trao đổi tám, chín chiêu. Con lừa vẫn tiếp tục lao về phía trước.

Người kỵ mã mé tả la lên :

- Làm sao ! Các người giỡn nhau ư ?

" Bình" một tiếng ! Hán tử trên xe bị Song Nhi phóng chưởng đánh trúng ngực hất tung ra ngoài.

Hán tử kia liên vun roi đánh tới.

Song Nhi vươn tay chụp được đầu roi tiện tay giựt mạnh một cái.

Con lừa đang chạy như bay về phía trước. Hán tử bị giựt mạnh ngã ngựa vội buông roi ra, miệng thét be be .

Song Nhi cầm lấy dây cương đưa vào tay Vu Bát nói :

- Người lên ngồi ruổi xe đi .

Vu Bát đáp :

- Tại hạ... tại hạ ...không biết ruổi xe .

Vì Tiểu Bảo nhảy ra ngồi chỗ dong xe, cầm lấy dây cương. Tuy gã không biết ruổi xe nhưng nghĩ rằng việc này chẳng có gì khó khăn, liền bắt chước tên phu xe gọi mấy tiếng "Đắc nhi ! Đắc nhi ! " rồi tay trái gã thả lỏng dây cương, tay phải kéo riết lại, bắt lừa quay đầu cung như cưỡi ngựa.

Quả nhiên con lừa quay đầu lại ngay chứ có quật cường gì đâu?

Lại nghe tiếng vó ngựa dồn dập. Mười mấy người kỵ mã đuổi tới nơi.

Vì Tiểu Bảo giật mình kinh hãi, bắt lừa cho chạy ra lối khác.

Bọn kỵ mã cũng bắt ngựa rượt theo rất gấp. Ngựa chạy nhanh hơn lừa kéo xe. chỉ trong khoảnh khắc bọn kỵ mã đã bao vây cỗ xe lừa vào giữa.

Vì Tiểu Bảo thấy bọn hán tử cưỡi ngựa này đều đeo binh khí liền lớn tiếng hỏi:

- Giữa ban ngày ban mặt mà các người dám cướp đường ở ngay chân thành ư ?

Một tên hán tử cười đáp :

- Bọn tại hạ là sứ giả mời khách chứ không phải cường đạo. Vì công tử ! Gia chủ mời công tử đi uống rượu.

Vì Tiểu Bảo sững sốt hỏi :

- Chủ nhân các vị là ai ?

Hán tử đáp :

- Công tử tới nơi sẽ rõ, nếu tặc chủ nhân chẳng phải là bạn hữu với công tử khi nào lại mời công tử đến uống rượu?

Vì Tiểu Bảo thấy cử chỉ của bọn người này ra chiều bí hiểm, quyết không phải vì lòng tử tế mời khách đãi rượu, gã liền nói :

- Các vị không nói rõ tên quý chủ nhân thì không phải thực lòng mời khách. Tránh đường cho bọn ta đi.

Một tên đại hán khác cười nói :

- Tránh đường thì tránh đường chứ sao ?

Gã vung dao chém xuống đầu lừa. Con lừa chết ngay ngã lăn xuống đất, nó kéo đổ cả xe .

Vì Tiểu Bảo và Song Nhi vội nhảy xuống đất.

Song Nhi động thủ nhanh như gió. Dịch nhân cười trên lưng ngựa, người thị thấp quá không đánh tới dịch nhân được. Thị liền vung chỉ điểm lia lịa, không làm mù mắt ngựa thì cũng điểm trúng vào huyết đạo trên đùi dịch nhân.

Chỉ trong khoảnh khắc, tiếng người la lẫn với tiếng ngựa thét làm rum cả một vùng.

Nơi đây cách thành Bắc Kinh chưa mấy xa. Trên đường rất nhiều người qua lại. Khách đi đường nhìn thấy cảnh này diễn ra đều đứng đàng xa mà ngó chứ không dám lại gần.

Mấy tên hán tử tụt xuống ngựa vung dao nhảy xổ lại chém Song Nhi.

Song Nhi thân thủ cực kỳ linh hoạt, vung múa tay chân đấm bên này đá bên kia.

Chỉ trong khoảnh khắc thị đã đánh ngã bảy, tám tên hán tử. Còn bốn, năm tên chỉ biết đứng ngơ ngác nhìn nhau, không biết làm thế nào ?

Bỗng nghe tiếng bánh xe chạy lọc cọc. Một cỗ xe nhỏ đang lao nhanh tới.

Trong xe có tiếng đàn bà gọi :

- Đừng động thủ nữa ! Người nhà cả đây mà !

Hoà mình vào thế giới võ hiệp www.VietKiem.com - Thư Viện Trường Thiên Tiểu Thuyết Võ Hiệp Kỳ Tình Online:

- Tính đến 01/01/2001, trên 100 bộ truyện kiếm hiệp hoàn tất và đang tiếp tục đưa nhiều bộ mới

- Các bài bình luận về nhân vật, tác giả, tác phẩm kiếm hiệp

- Free life time 6 MB email account you@vietkiem.com

- Chat & bàn luận cùng các bằng hữu khắp nơi có cùng sở thích trên forums, chatroom.

- Tranh ảnh phim kiếm hiệp

- Mailling list nhận tin tức kiếm hiệp mới

- Truyện dã sử võ hiệp, truyền thuyết,...

- Sách dạy tự luyện võ công.

- ....

All 3 address in 1:

<http://hello.to/kimdung> , <http://come.to/kimdung> , <http://VietKiem.com>